

Film För Förändring

Media inom folkbildning och internationellt arbete. Inriktning Latinamerika.

Index

1. Rojas Padilla Carlos
2. Ludvig
3. Sara Branegård
4. Thomas Hesslow

Rojas Padilla Carlos

07-04-19

lång natter

jag ska precis aka till pereyra i natt har jag inte sovit mycket, satt uppe hela natten och klippte ihop en film till kidsen i 6;an. lite animationer och nostalgi bade och. jag ar ju i bunos aires staden som aldrig sover det kanns lite tragiskt att jag inte kommer traffa manniskorna som jobbar dar pa ett tag dom har sitt liv dar i paradiset en enorm ekologisk park pa flera hundra hektar men under taskiga forhallanden. barnen jobbar nar dom inte ar i skolan och tar sin plats som barn nar dom kommer dit. nagra timmar av lek sen tillbaka till verkligheten. men det ar en harmonisk plats dar dom kan kanna frid..

Ludvig

07-03-21

En regnig dag.

Just nu sitter jag med datorn i knät och tittar på ett udda spektakel. Lärarna hetsar runt och ropar på olika elever för att fråga dem vart de bor. Det saknas adresser. Någon säger att inom en timma går det inte att ta sig ifrån skolan annat än med jeep. Alla barn måste vara på väg hem innan dess och många bor långt bort. Skolan är inställd för idag. Men många familjer som har barn på skolan har inga telefoner så det måste anordnas en meddelandedjja för att alla skall få veta. Det verkar dock som om många redan har fattat, skolan är ganska tom. När det regnar är det väldigt svårt att ta sig någonstans alls i parken.

Eftersom vi har väntat i tre månader för att få fortsätta arbetet i parken och snart skall åka hem till Sverige igen, så känns det ganska snopet att dagen blir inställd bara för att det regnar. En vecka till nästa chans.

“Escuela 19”, som vi arbetar på ligger i en stor park 40 minuter utanför Buenos Aires. De flesta eleverna på skolan bor på gårdar där de odlar grönsaker i växthus av täckplast. Marken de odlar och bor på äger de inte, den beslagtogs av Peron av en landägare på 50-talet och tillhör nu staten. Husen de bor i är således av dålig kvalitet, för att inte investera i saker som sitter fast i en mark som inte är deras. Regn innebär därför, pga husens dåliga kvalitet, ofta att man måste stanna hemma.

Även om vi idag inte har kunnat göra det vi kom för så har vi i alla fall fått prata med de två lärare som vi kommer att arbeta med den återstående tiden och det ser ut som att vi fått det vi vill. Vi kommer att arbeta med små grupper, varje praktikant individuellt, och vi kommer att ha ytters liten inblandning, om någon, från lärarnas arbetsplan. Frihet alltså.

Kanske vi till sist kan få till den deltagande video som vi läser om i böckerna.

Ludvig

Sara Branegård

07-03-21

Club de Jovenes, Almagro, Buenos Aires, Argentina

Club de Jovenes, Almagro, Buenos Aires, Argentina.

Bakom den svarta plåtdörren är det fullt ös. Det är lördag eftermiddag och fritidsgården är full av kids. I alla åldrar, storlekar och färger. Hemma är för dom flesta någonstans i närheten av gården, för några, längre bort än så. Gustavo och Allan bor i ett ockuperat höghus flera kvarter bort, där finns ingen fritidsgård, därför kommer dom till Almagro.

Väl innanför dörren hälsar man på alla och även om man inte är bästa vänner är gården fri från det tjafs som dränker gatan utanför.

Här spelas volleyboll, fotboll, pingis, futsal, gitarr och synt. Stereon med sprängda högtalare pumpar senaste cumbian. Dj Demis väljer låtar, killen har stenkoll.

- Cyberkafét är mitt andra hem. Jag laddar ner allt nytt som kommer säger han och bläddrar i sitt cd-case som är överfullt av piratkopior prydligt namngivna med blå tuschpenna.

Noelia glider in genom dörren och ger mig en nonchalant kindpuss, hon ler och frågar om jag har kommit ihåg att ta med högtalare inför stundande video-workshop. För några sekunder släpper jag blicken på futsal-planen och försäkrar henne om att denna gång har jag med mig allt.

- Sara, jag samlar ihop tjejerna så kör vi sen. Okej?

- Okej, säger jag samtidigt som bollen rasslar in i mål bakom min stillastående målvakt.

Min 10-årige motståndare flinar nöjt och kan glädja sig åt en jordskredsseger. Sverige – Argentina 5-23

Noelia, Carolina och Eugenia sitter framför datorn och diskuterar upplägget av sitt senaste projekt, vilken bild ska komma först och vem ska spela in speaker-rösten. Tillslut kommer dom fram till att alla tre ska spela in varsitt röstprov och därefter väljer man.

Noelia börjar:

- Män.....(på datorskärmen dyker det upp en tjock man i medelåldern)....tamponger...(mannen på skärmen byts ut mot en tampong)...olika eller likadana?

Det blixtrar till genom fönsterrutan och jag försöker efter en stunds funderande återvända till att koncentrera mig på tjejernas snabba dialog. I ögonvrån ser jag Gustavo springa runt och ta kort på allt och inget. Hans knallorangea tröja som räcker honom ner till knäna ter sig självlysande i kontrast till betongväggarna som omger oss. Jag ger upp och orkar inte lyssna på snacket om tamponger och alla ord däremellan som går mig förbi. Blicken vandrar genom fönsterrutan ut mot volleyplanen och söker efter Gustavo, men han syns inte till.

- Sara, vad tycker du? Blir det bra så här?

Vi kollar på snutten som tjejerna har redigerat och jag gläds åt hur kvicka dom är, inte bara i käften utan även när det gäller att hantera iMovie, redigeringsprogrammet som vi älskar att hata.

Dörren trycks upp och in stormar Gustavo.

- Det är lugnt proffe, jag har kameran! Kolla här är den. Jag ska ta några till kort bara, jag fick värsta bra grejerna förut. Jag visar dig sen, vänta lite, ska bara...

Lika snabbt som han dök upp försvann han igen. På kvällen när jag ligger i min säng tittar jag på materialet han har filmat. Gustavo kör allt själv, bild, ljud och intervju. Han har intervjuat fritidsledare och kids, alla får svara på vad som är bäst och sämst med gården. Intervjuoffren svarar lydigt med mer eller mindre engagemang. Gustavo ger sig inte, han ber om djupare förklaringar tills han får det han vill ha.

När jag ska sova snurrar det i mitt huvud. Det finns barn som kommer till gården som inte äter

annat den dagen än det mellanmål som dom får där. Andra röker hasch på toan. Andra har liknande förhållanden som jag själv hade när jag växte upp, gott om mat, en närvarande familj och alltid någonstans att komma hem till.

Innan jag somnar tänker jag på Noelia:

- Fan, jag kanske borde bli lärare här, så det blir lite ordning på grejerna, jag skulle nog kunna lära dig ett och annat säger hon och ler samtidigt som hon klappar mig på huvudet.

Hon förstår inte hur rätt hon har. Varken hon eller någon annan av kidsen förstår hur mycket dom lärt mig, inte minst om mig själv.

Tack.

Thomas Hesslow

07-03-30

[Tid för eftertanke i MST](#)

Var morgon vid mistican. Känslan av att vara en bland många gör det lättare att vänja sig. Även om det i början kändes lite konstigt.

Det senaste decennierna har präglats av borgarklassens ideologiska, politiska och ekonomiska offensiv mot arbetarklassen. Den reformistiska arbetarrörelsen leder arbetarklassen till helt öppen, ogenerad underkastelse för kapitalen. Borgarklassen och dess lakejer i arbetarrörelsen genomför oupphörligen ursinniga angrepp på arbetarklassen. Det saknas organiserat motstånd. Arbetarklassen behöver ett kommunistiskt parti som utarbetar sin strategi och taktik på marxismen-leninismens vetenskapliga grundval, och kommer med lagbunden nödvändighet att skapa ett sådant.

De miljoner människor som byggt upp samhället genom produktivt och samhällsnyttigt arbete i fabriker, gruvor, på byggen, inom kommunikationer, handel, sjukvård, barn- och äldreomsorg, i skolor och andra sektorer saknar inflytande över fördelningen av samhällets tillgångar.

Det skapande produktiva arbetet betraktas endast som en kostnad av en allt girigare överhet,

som sätter spekulering i kortsiktiga, privata vinstintressen före människors behov av arbete, välfärd, kultur och livsbefrämjande miljö.

De kapitalistiska opinionsbildarna har vräkt smädelser över Stalin ända sedan han tog över ledarskapet efter Lenin och med osviklig intuition fann imperialisterna revolutionens fiender i Sovjetstaten och slöt förbund med dem från första stund. Så har revolutionens vänner ömsom interventerat militärt och ömsom intrigerat för att backa upp kapitulanterna i det kommunistiska partiet. I över trettio år stod Stalin i vägen för klassfiendernas försök att störta Sovjetstaten. Ja, mer än så ty samtidigt som han utvecklade en strategi och taktik för Sovjetstatens försvar och klasskriget under socialismen förverkligades under hans ledning femårsplan efter femårsplan så att Sovjetunionen trots interventionskrig och världskrig förvandlades från ett efterblivet jordbruksland till en modern industrination, som bara några år efter Stalins död var första stat att sända upp en sputnik.

Framåt för visionära ledare och starka arbetare!

Framåt MST!

/ Kamrat Thompinho